

BRAĆI BOŠNJACIMA ŠIPOVA

Draga braćo, Bošnjaci Šipova,

Što bi rekli neuki i osioni - zlehuda subrina se višestruko i stoljećima poigrava nama i našim precima.

U Osmansko doba smo bili topovsko meso brojnih osvajačkih pohoda na susjedne Mlecane, Austriju, Ugarsku, zemlje Bliskog Istoka, Magreba i Španiju, da bi silna i močna Carevina bila još veća i silnija, a naše breme i zaziranje naših komšija nemuslimana veće. Korist od toga imala je Porta i malobrojni vojni i civilni dostojanstvenici, dok je običan čovjek, kako neislamski, tako i muslimanski tegobno živio. Naše žive rane se otvaraju tek sa uzmicanjem Carevine. Naši susjadi svu svoju opravdanu i neopravdanu mržnju prema odbjeglim Osmanlijama, odnosno kako to vole reći Turcima, iskaljuju na nama Bošnjacima.

Sa slomom Carevine i dolaskom okupatorske Austrougarske u Bosnu i Hercegovinu 1878. godine, pod maskom genocidne agrarne reforme počinje proces otimačine bošnjačkih imanja i njihovog darivanja nemuslimanima i time ekonomskog uništavanja bošnjačkog naroda. Isti proces, sa drastičnijim i bolnijim posljedicama se nastavlja i u Kraljevini SHS, odnosno Kraljevini Jugoslaviji. Bošnjaci, od ekonomski nezavisnih i bogatih gospodara preko noći postaju, sirotinja. Uz to, u cilju njihove naturalizacije i time zatiranja, oduzima im se pravo na ime i oni, bez svoje volje i pristanka postaju Hrvati i Srbi islamske vjeroispovijesti.

Poslije aprilskog sloma Kraljevine Jugoslavije 1941. godine, Bosnu i Hercegovinu zaposjeduju fašisti Nijemci i Italijani. Uz njihovu pomoć i blagoslov, zapadnu polovinu Bosne i Hercegovine pripaja satelitska i ustaška Banovina Hrvatska. U cilju stvaranja etnički čistih hrvatskih teritorija, na novozaposjednutim prostorima uvode svoju strahovlast i teror i time sukob sa lokalnim srpskim stanovništvom. Po dobro oprobanom i provjerrenom osvajačkom metodu: zavadi pa vladaj, u sukob pod svaku cijenu, pa i zloupotrebo fesa kao tradicionalne bošnjačke nošnje i bošnjačkih imena nastoje uvuci i Bošnjake Šipova. Kada se Srbi početkom augusta, poslije zločina izvršenih nad srpskim civilima od strane ustaša dižu na ustanak Hrvati se povlače u Jajce i tako Bošnjake Šipova prepustaju na milost inemilost ožalošćenim i ozlojađenim komšijama Srbima. Srbi Šipova, svu svoju mržnju prema Hrvatima i njihovim zločinima iskaljuju na nedužnim Bošnjacima. Svi Bošnjaci koji nisu uspjeli na vrijeme izbjegci u susjedno Jajce i Mrkonjic Grad su pobijeni, a imovina opljačkana i spaljena. Usljedio je period 6 dugih godina izbivanja i muhadžirluka, kako bi se spasili goli životi i obraz.

Nova komunistička vlast 1946. godine dovršava proces agrarne reforme, svodeći veličinu poljoprivrednih imanja pod maksimalnih 10 hektara. Bošnjacima se oduzima pravo na nacionalnu nošnju itakoder uskracuje pravo na ime.

Raspad Socijalističke Jugoslavije i sa njim velikosrpske i velikohrvatske nacionalističke pretencije, ponovo su se obile o glavu politički neorganizovanih i nacionalno dezorjentisanih i nezrelih Bošnjaka. Ponovo postaju korov na novoskrojenim mapama Velike Hrvatske i Velike Srbije, kojeg treba uništiti.

Cijenu su svakako platili i Bošnjaci Šipova. Pregorivši svu svoju viševjekovnom mukom stečenu imovinu, sa zavežljajima su se ponovo uputili u bijeli svijet, tražeći glavi spasa i selameta. Tako su se našli u 24 zemlje svijeta i na skoro svim kontinentima.

Draga braćo, Bošnjaci Šipova,

Mi nesmijemo biti opterećeni prošlošću. Radi nas, posebno radi naših potomaka, moramo gledati u budućnost, a naša budućnost je u radu, međusobnoj slozi i ljubavi i toleranciji i suživotu sa našim komšijama i našim partnerima u vlasti nemuslimana. Iz svega što nam se do sada događalo moramo izvući pouke, moramo svesti račune sami sa sobom i moramo konačno podvući crtu i okrenuti se u slijedećem pravcu:

- moramo se okrenuti jedni prema drugima i svi skupa našim vjerskim, nacionalnim i kulturnim institucijama kao temeljima našeg identiteta,
- moramo se međusobno pomagati i štititi i oslanjati jedni na druge,
- moramo njegovati Ijubav i patriotizam prema Šipovu kao našem rodnom kraju i kolijevci naših predaka inesmijemo ga se nikada odreći, bez obzira gdje budemo živjeli,
- moramo njegovati i jačati patriotizam prema Državi Bosni i Hercegovini kao našoj jedinoj domovini u kojoj konačno ostavljamo naše potomke bez obzira gdje se kao muhadžiri trajno nastanili,
- moramo se boriti za dostojanstveno življenje naših rođaka i svih Bošnjaka, povratnika u Šipovo,
- moramo materijalno i moralno pomagati naše sunarodnike povratnike u rodno Šipovo, koji svojim povratkom i svojom žrtvom nastavljaju svjedočiti da je Šipovo i bošnjačko.
- moramno biti misionari ljubavi, poštovanja, tolerancije i suživota prema svima koji nas prihvataju iskreno ljudski kao građane i partnere,
- moramo biti beskompromisni prema svima koji na bilo koji način dovode u pitanje naše postojanje i opstajanje, sa nama i Države Bosne i Hercegovine.